

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA .....

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 50 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 25 „		
Un număr . . . . . 2 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 150 Lei.		

„VINO ȘI VEZI!“

(Ioan, c. 4, v. 46).

Incepând Domnul Isus Christos activitatea Sa mesianică, se retrage din Nazaret în ținutul Ghenezaretului. La Iacul acesta, chemă pe Petru și Andrei să-i urmeze; mai apoi mergând mai departe, pe Iacob și Ioan, fiii lui Zevedei. În Vitsaida chemă la propovăduirea dumnezeieștilor Sale învățături pe Filip, care comunică prietenului său Natanail vestea, că a aflat pe Mesia.

Aceasta, cunoscând bine Prorocii, la vestea aceasta zice:

„Din Nazaret poate să vie ceva bun?“

„Vino și vezi“, i-a răspuns Filip și au plecat împreună, ca să întâlnească pe Christos.

Văzând Isus pe Natanail îi zice:

„Iată un adevărat Izraelitean în care nu este vicleșug. Zis-a Natanail Lui: de unde mă cunoști? Răspuns-a Isus: mai înainte până nu te-a chemat Filip, te-am văzut sub smochin. Răspuns-a Natanail și a zis: Ravvi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Și a zis Isus: pentru că am zis ție, că te-am văzut sub smochin, crezi; mai mari de cât aceasta vei vedea. Adevăr, adevăr grăesc vouă, de acum veți vedea cerul deschis. . . . .“.

Natanail, Izraeliteanul fără prihană, în sbuciumul cauzat de decadența poporului său își puse unica speranță de salvare în sosirea Mesiei. Cunoașterea temeinică a Profeților îl încredința, că timpul mult dorit a sosit. Asupra bucuriei realizării promisiunii divine și asupra extazului produs de apropiata mărturie a poporului său medită el în grădina sa sub smochin. Dulcele lui secret nu-l comunicase nimănui. Și de aceea, când Mântuitorul îi zice, că l-a cunoscut când

eră sub smochin, în descoperirea secretului său vede puterea divină a Domnului Isus Christos și exclamă: „Ravvi, Tu ești împăratul lui Izrael!“ Adecă Isus este Mântuitorul așteptat; El este salvarea poporului său; El este realizarea idealului scump și cu dor ahtiat de toți, căci în totala lor decadență numai și numai dela El puteau aștepta sprijin, tărie și mântuire. Fericirea lui Natanail nu se putea descrie.

Stânta noastră biserică prin cuvintele și ap. Filip: „vino și vezi!“ în I-a Duminecă a marelui post se adresează tuturor nu numai în calitate de prieten, ci ca o adevărată mamă plină de grijă pentru fericirea fiilor săi. Cu cuvintele acestea se adresează ea către cei ce nu văd pe Christos din cauza indiferentismului, ce cu greutate de plumb le apasă inima; către cei ce s'au lăsat buimăciți de splendoarea deșertăciunilor pământesti. Cu aceste cuvinte voiește ea să deștepte la viață pe cei narcotizați de diferite teorii absurde ale celor ce au pus înțelepciunea omenească mai presus de cea divină și pe cei ce zdrobiți de robia păcatului stau pe marginea prăpastiei.

Natanail a dat ascultare chemării prietenului său Filip. Și văzând, ba chiar cunoscând pe Mesia, și-a văzut visul realizat. A primit făgăduința, că mai mari lucruri ca cele așteptate de dânsul va vedea: va vedea cerul deschis.

În acest timp sfânt al postului Patimilor Mântuitorului, cade-se să ne nizuim îndeosebi a alergă și noi să vedem bunătatea, iubirea și mărirea a Aceluia, care pentru fericirea noastră răstignire a răbdât; cade-se, ca în calitate de mădulare ale bisericii stințite cu scump sângele Său, să folosim toate mijloacele instituite pentru

curățirea și întărirea noastră spirituală, și așa, cu demnitate apropiindu-ne de Christos, El să vieze în noi și noi întru El.

Domnul nostru Isus Christos, când și-a început dămnezească activitate pentru mântuirea tuturor, a îndemnat oamenii de pe timpul Său la îndreptare, zicând: „Pocăiți-vă, că s'a apropiat împărăția lui Dumnezeu!”

Cade-se, că aceste cuvinte ale Domnului acum, când biserica deschide larg ușile pocăinței, se aple în adâncul sufletului nostru acel ecou puternic, care cu necesitate să ne conducă la recunoașterea păcatelor noastre, la înfiorarea de de răutatea acelora și la hotărârea fermă de a de a ne smulge din robia lor, — cu un cuvânt: de a ne curăți sufletul prin sf. taină a *Pocăinței*. Căci prin această sf. taină ne redobândim candiditatea curățeniei și așa ne înținem cu haina demnă de a alerga să vedem și să cunoaștem pe Dumnezeu și Mântuitorul nostru, spre a ne adăpa din izvorul cel neseecat al milei și al bunătăților Sale. Ne luminăm ochii cunoștinții și convingându-ne de adevărul nerăsturnabil al principiilor de viață propovăduite de Dânsul, ne vom deștepta din letargia indiferentismului ucizător. Ne vom elibera din cătușele teoriilor aducătoare de neliniște și nefericire ale duhului timpului de acum. Ni-se va lumina mintea spre cunoștința adevăratei noastre îneniri și ni-se va oțeli voința, ca să putem lupta pentru idealul fericirii celei adevărate.

Iar când Mântuitorul nost.u Isus Christos, — după ce și-a propovăduit învățăturile Sale în decurs de 3 ani, — S'a preamărit cumărirea, care a avut-o din veci dela •Tatăl, poruncindu-ne, ca prin împărțășirea cu sl. *Cuminecătura* să mâncăm corpul Său și să bem scump sângele Său, ni-a dat acel izvor de viață, care nu numai ne dă putere sufletească și trupească, ci produce acel raport între Dânsul și noi, care se află între viță și mlădițe. În această legătură apoi vom avea puțința de a face astfel de fapte, cari ne vor aduce satisfacție și mângâiere, ne vor asigura fericirea pământească și cea vecinică. Din acestea ne vom câștiga ferma convingere, că cu adevărat numai acela viează, care vede cu ochii săi sufletești pe Christos, se adapă din înțelepciunea sublimelor Sale învățături și se hră-

nește din darurile bunătății, iubirii și milei divine.

Tot cel ce în sensul acesta ia cuvintele de chemare ale sf. ap. Filip: „vino și vezi“ nu înzadar se va osteni, ci va vedea ceriul deschis.

D. S.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacovicu.
(Continuare)

Postul este un mijloc indispensabil pentru o disciplină severă a întregului nostru om intern în lupta sa eternă cu ispitele materiei; este o măsură neprețuită pentru a putea învinge ispitele lumii externe, într'un cuvânt, pentru a atinge strălucitorul ideal al desăvârșirii morale întru realizarea împărăției iubirii și a dreptății divine.

Insemnătatea postului, ca mijloc de educație spirituală-morală, a fost recunoscută din cea mai adâncă vechime. Putem afirma — fără teamă de a putea fi desmintiți — că'n privința aceasta avem un *consensus religionum*. Așa de ex. îl găsim în religia vechilor Egipteni, căci — după mărturia vrednică de credința noastră a istoricului *Herodat* — chiar preoții egipteni se abțineau dela pește și carne, ca și preoții brahmani, iar în „*Legea lui Manu*“, în această expresie minunată a credinței brahmaniste, cetim, că „*femeia virtuoasă, care vrea să ajungă la acelaș loc de fericire cu bărbatul ei..... să-și slăbească trupul de bunăvoie, nutrivându-se cu flori, rădăcini și fructe curate*; iar după ce i-a murit soțul nici să nu pronunțe numele unui alt bărbat“. (*Legea lui Manu*. Cartea a cincea. Regulele de abțință și de curățenie. Datoriile femeilor.).

Nu mai puțin i-se dă postului deosebită importanță și'n celelalte culte religioase: în Budism, Islamism, Parsism, în religiile politeiste ale Grecilor și Romanilor, până chiar și'n cultele popoarelor sălbatice.

Iar materialștilor de azi, cufundați în plăcerile lumești, le amintim, că vegetarianismul, adecă nutrirea numai cu plante și cu legumi vegetale, a fost recomandat cu multă căldură de oameni, ca: *Platon, Socrate, Seneca, Ovidiu, Horafiu, Locke, Newton, Pascal, Rousseau, Voltaire*, etc., etc.

Iată deci un mijloc foarte necesar pentru renașterea noastră morală, un mijloc, pe cari l-ar putea recomanda cu folos — între multele altele, ca: autosugestia, eterosugestia, etc., — toți filosofii și pedagogii, care se îndelețnesc în scrierile lor cu „educația voinții” și cu „educația prin noi înșine”. Dar din nenorocire, o aversiune față de tot ce este religios le întunecă vederea.

Cu toate acestea, postul este un mijloc de educație probat de veacuri; un mijloc experimentat — putem zice — de întreaga omenire și care a dat rezultatele cele mai strălucite în domeniul moral.

Noi, ca creștini și povățuitori ai turmei noastre spre patria desăvârșirii, trebuie să-i recunoaștem importanța binemeritată, trebuie să-i recomandăm cu toată căldura ca pe un ce foarte util la realizarea idealului evanghelic.

Biserica noastră a înțeles perfect de bine acest lucru. De aceea pentru preamărirea evenimentelor mari ale vieții Mântuitorului pregătește cu vrednicie sufletele fiilor ei printr'o înfrânare corporală-spirituală mai îndelungată, ca sufletele astfel oțelite și renăscute să se pătrundă până'n adâncul lor de farmecul, pacea, măreția și importanța divină a acestor zile mari.

În chipul acesta biserica se dovedește a fi un pedagog și psiholog minunat, care având cunoștiința tainelor celor mai adânci ale sufletelor, potențează bucuria printr'o întristare premergătoare, leagă durerea de bucurie, pregătește prin urmare acea variată atmosferă spirituală, atât de pricioasă unei viețuiri morale superioare.

Un Christos în post și rugăciune! Iată exemplul divin, pe care abia acum prindem al pricepe. El ne-a arătat, cum poți călca pe grumazul patimilor și ispitelor interne, „cum urmând legilor spirituale poți stăpâni trupul, atingând o viață spirituală gigantică, poruncitoare legilor fizice”, cum poți cuceri înălțimile ametoare ale perfecției interne, cum prin triumfarea spiritului asupra materiei, triumfare pregătită prin asceză, post și rugăciune, putem deveni și noi sfinți, nu din natură, ci numai prin participarea noastră la sfințenia lui Dumnezeu, cum ar zice sf. Grigorie Nazianzeanul.

În fața acestor dovezi istorice și raționale ar trebui să se oprească nițel materialității sărbătorii ai zilelor noastre și să cugete puțin mai

serios, mai profund, pentru ca să poată ajunge cei puțin la convingerea, că postul, ca abținere dela unele mâncări în anumite timpuri și împrejurări, se impune rațiunii sănătoase chiar ca o măsură igenică necesară pentru întremarea psiho-fizică.

Postul fără rugăciune însă nu se poate gândi. (II. Imp., 12, 26.). Și acum am atins un doilea mijloc specific religios de spiritualizare a vieții noastre, un mijloc, pe care — din nenorocire — unii filosofi și oamenii de știință îl consideră ca neavând rațiune de a fi.

Dar pentru sufletul nostru este totdeauna înălțător faptul, când omul își exprimă întreaga cugetare și simțire religioasă prin rugăciune.

Un om în rugăciune! Faptul acesta va fi totdeauna divin. Căci trebuie să recunoaștem, că'n aceste momente de adevărată și sinceră concentrare sufletească omul evlavios se încopiază de înfinit, se apropie prin puritatea sufletului de Divinitate, dela care primește tainice și nebănuite puteri în lupta vieții sale; în aceste clipe devine el cu adevărat mai bun, mai nobil, mai iertător, mai aproape de împărăția lui Dumnezeu.

Din sufletul credinciosului țâșnește în mod spontan flacăra rugăciunii, care mișcă puterile dumnezeiești, căci el i-a simțit efectul binefăcător, și i-a gustat roadele.

Un Dumnezeu — om în rugăciune! Iată ceea ce n'a cunoscut planeta noastră, și poate nici universul, până la venirea Fiului în lume. E sublim, e plin de vrajă, dar în acelaș timp inexprimabil în cuvinte faptul acesta.

Un dumnezeu-om în meditații profunde, în rugăciuni fierbinți, fie în cursul activității sale mesianice, fie în clipele amare ale chinurilor mântuitoare, iată ceea ce nu pot înțelege sărbătorii oameni de știință și filosofi consacrați. Iar când mai amintim și faptul, că acest Dumnezeu-om ne dă cel mai minunat model de rugăciune în „Tatăl nostru”, în care ne îndeamnă să ne rugăm pentru sărbătorirea împărăției lui Dumnezeu între noi, acești oameni ai științei și ai înțelepciunii lumesti rămân dedreptul uimiți și mărturisesc neputința lor de a pătrunde lucrul acesta.

(Urmează.)

O scrisoare a fostului Principe moștenitor Carol.

Exprințul Carol, azi cetățeanul Carol Caraiman, a adresat I. P. S. S. Patriarhului Miron o scrisoare, în care desminte toate svonorile în legătură cu abdicarea sa. În legătură cu această declarație, fostul principe a trimis țării și poporului și o minunată chemare de înfrățire a sufletelor românești, căreia se cuvine să-i dăm ascultare.

În cele ce urmează reproducem și noi această scrisoare:

„Inalt Prea Sfințite,

Scriu Aceluia, care după datina noastră este cel mai înalt demnitar al Țării.

Scriu Aceluia, a cărui menire este propovăduirea adevărului, alinarea durerilor cu harul lui Dumnezeu și paza credinței străbune.

Inalt Prea Sfinției Tale îi scriu cuvântul meu, ca să străbată în cât mai multe suflete românești.

Din îndepărtarea, în care mă aflu, am auzit, că gestul meu a fost întrebuințat de unii răi-voitori spre a lovi în ce Țara are mai scump, a lovi în Rege.

Mulți cred, că am fost victima unui complot, și că am fost silit să fac pasul cunoscut. Pot asigura pe Inalt Prea Sfinția Ta, că am acționat după singura mea voință și complect conștient de fapta mea. Deci acei ce vor să facă pe scumpul meu părinte răspunzător de de fapta mea, fac un nespun păcat înaintea Atotputernicului.

În clipe de restriște ale ultimei luni, mi s'a părut prin prisma depărtării, că văd un fapt îmbucurător, am avut viziunea, că toate elementele politice ale României au format bloc împrejurul Suveranului, alinându-i astfel grija de părinte și de domnitor.

Am ferma convingere, că acest bloc va rămânea vecinic neclintit și voiu avea din depărtare mângâierea să văd, cum se întărește pe zi ce trece legătura între Rege și Popor.

Sunt și am fost un adânc iubitor al Patriei mele, slujitor credincios al Regelui: acelaș fel de a fi îi voiu păstra până la ultima suflare. Gândul și inima mea vor bate totdeauna pentru ceea ce este românesc. Român am fost: Român voi fi deapaurarea.

Am avut un crez neștirbit, care aș dori să

știu, că va fi vecinic în orice suflet de Român: credința în Rege, credința în Suveran, ca chiag al unității naționale. Într'o țară, unde luptele politice sunt așa de aprige ca la noi, dacă toți nu se alipesc cu dragoste de acel Simbol, ce este Regele și Coroana, atunci cu drept cuvânt trebuie să desnădăduim de viitorul Patriei.

În zilele de grea cumpănă, pe cine a avut țara mai aprigi apărători, mai încrezători călăuzitori ai ei, pe cine dacă nu pe Suveran.

— Regele și Regina, cari au știut în totdeauna să bată într'o inimă cu întreg poporul lor.

Mai mare dragoste pentru neam și Țară nu veți găsi la nimeni pe întreg cuprinsul României, ca la Rege și Regină.

Dacă am avut și am un suflet de Român, în primul rând îl datorez sufletului părinților mei și — azi, când am părăsit Țara, lor în primul rând se închină inima și gândul meu.

Uniți-vă toți, uitați grijile și certurile de o zi; gândiți-vă la România de mâine: ea are nevoie azi, mai mult ca ori când, de unirea tuturor sufletelor, de strângerea tuturor mâinilor spre a întări temelii ei. Numai astfel veți putea privi viitorul în față.

În această chemare, pe care o trimit din depărtare, doresc ca unirea în jurul Regelui să cuprindă și pe fiul meu și mama Lui, în jurul cărora să bată inimile calde ale unui neam întreg.

Am crezut, că nimănui nu puteam mai bine decât Inalt Prea Sfinției Tale, care ești cel mai înalt Duhovnic al Țării, să-i deschid sufletul meu și — ca Arhipăstor al credinței strămoșești — vei putea, mai bine ca oricine, să spui tuturor, că undeva, pe meleaguri străine, va bate vecinic o inimă românească, va fi undeva — vecinic — un suflet de Român.

Milano, în 2, II. 926.

CAROL.

Biserica ortodoxă română și rolul ei.

Conferința d-lui profesor N. Iorga la facultatea de teologie protestantă din Paris.

Marți 25 Ianuarie, a fost o importantă manifestație culturală la facultatea de teologie protestantă din Paris. D. prof. N. Iorga, la inițiativa decanului d. Raoul Allier, a primit să țină o conferință la această facultate despre „Biserica ortodoxă română și rolul ei printre celelalte biserici ortodoxe de răsărit“.

După o însuflețită alocuție a d-lui Allier, d. profesor N. Iorga și-a desvoltat conferința.

Arată mai întâi începuturile bisericii prin răspândirea creștinismului printre daci, și aici d. profesor N. Iorga exprimă o părere personală, că acesta (creștinismul) nu se datorește colonizării lui Traian, care a adus coloniști în cea mai mare parte din Asia, fiindcă atunci ar fi fost grecesc, ci se datorește emigrațiunii unor mari masse de țărani din părțile Dalmației și Iliriei către Est până la Moesia și Scitia, de unde au trecut peste Dunăre sub ocrotirea legiunilor romane, aducând cu ele creștinismul latin de dincolo de Dunăre. Dovadă sunt noțiunile elementare creștine, care sunt latine nu grecești: cruce, creștin, biserică, D-zeu. Sân-Pietru. Comunitățile s'au născut aici nu printr'o impulsune venind dela orașe, fiindcă aci domnea păgânismul oficial, ci printr'o roire dela stat la stat, așa că biserica noastră e o creațiune absolut populară, țărănească. Aceste biserici țărănești au trăit tot timpul evului mediu, până în veacul al XIV-lea, „neorganizate“, ca și nația, și deci neatârinate de nimeni.

În veacul al XIV se organizează „domniile“: a Țării Românești întâiu și a Moldovei mai pe urmă și atunci vine bizantinismul din Biserică și se întinde de aici și la vieața politică.

În veacul al XVI-lea vine „reforma“ în Transilvania, cu liturghia și cărțile sfinte în limba poporului și cu episcopi aleși de popor. Aceasta a fost binefăcătoare, fiindcă a alungat liturghia slavă și a dat poporului prin biserică primele cărți românești; iar în veacul al XIX-lea când s'a reorganizat biserica ortodoxă română din Transilvania în cuprinsul împărăției habsburgice, după ce cu un veac mai înainte se produse schisma uniților, ea a împrumutat atunci în matetie de organizație și administrație multe lucruri dela „reforma“.

Biserica ortodoxă română, unificată în marginile României întregite, a trebuit să adopte această formă de organizație, ca fiind cea mai potrivită cu nevoile actuale ale poporului și cu spiritul desvoltării sale istorice și să abandoneze forma laicizantă a bisericii de stat administrată prin Ministerul Cultelor.

Conferința a fost aplaudată cu multă însuflețire de numerosul public, iar la sfârșit decanul, în numele facultății, a conferit d-lui Iorga diploma de „doctor honoris causa“, rugându-l s'o primească ca un omagiu de admirație pentru apostolatul său național pentru cultivarea și înmulțirea amicitțiilor cu Franța. („Universul“).

Dela Asociația clerului „Andrieu Șaguna“.

Nr. 1—1926.

Comunicat.

În baza §. 8 din „Regulamentul pentru organizarea despărțămintelor“, în decursul postului sfințelor Paști se vor ținea adunările ordinare ale despărțămintelor.

Programa adunării e următoarea:

Ziua I. a. m.:

1. Te-Deum.
2. Deschiderea adunării prin președinte.
3. Raport asupra activității pastorale a preoțimii și a cercurilor religioase în 1925.
4. Dare de seamă asupra activității despărțământului în 1925.
5. Constatarea plătirii cotizațiilor pe 1925 și încasarea celor de pe 1926. — Inscrierea de membri noi.
6. Alegerea alor doi delegați, pe lângă președinte, la congresul viitor.
7. Inițiative de organizare pentru promovarea vieții religioase și culturale în cuprinsul despărțământului și pentru propășirea Asociației.
8. Chestiuni oficiale.
9. Propuneri.

După masă și a II-a zi:

Se întocmesc misiuni interne cu mărturisirea și cuminecarea preoților, a profesorilor-preoți, a absolvenților de teologie și a funcționarilor bisericești.

Pentru meditația de pregătire înainte de mărturisire recomandăm textul: „Să se ispitească omul pe sine și așa din pâine să mănânce și din pahar să bea“ (Rom. 11, 29), iar pentru meditația dela cuminecare: „De câteori veți mânca pâinea aceasta și veți bea paharul acesta, moartea Domnului vestiți până când va veni“ (Rom. 11, 26).

P. Cucernicii Părinți președinți ai despărțământelor vor designa din bună vreme referenți la rapoartele despre activitatea pastorală a preoțimii și a cercurilor religioase. Asemenea se vor designa referenți pentru meditații.

Biroul central al Asociației.

Ș T I R I

Decorați. PP. SS. LL. Episcopii Grigorie al Aradului și Ioan al armatei au fost decorați din partea M. Sale Regelui cu „Coroana României“ în gradul de mare ofițer.

Episcopat în America. Ținând seama, că Românii din America și-au pierdut unitatea religioasă, fragmentându-se în grupuri deosebite din punct de vedere religios, Sf. Sinod a luat hotărârea, în sesiunea trecută, să înființeze pentru Românii de peste ocean un episcopat ortodox, care să îngrijească de nevoile lor sufletești. Ministerul de Externe, sesizat de o adresă a Sf. Sinod, a cerut avizul Ministerului Cultelor privitor la această chestiune. Suntem informați, că se studiază modalitatea înființării cât mai grabnic a acestui episcopat.

Cursuri de pregătire pentru examen. Ministerul Instrucțiunii publ. a dat o decizie, pentru organizarea unor cursuri de pregătire pentru examenele de bacalaureat.

Aceste cursuri pot fi înființate, fie de asociațiuni de profesori secundari, — cu aprobarea specială a ministerului, — sau pot fi înființate chiar de însuși Ministerul Instrucțiunii.

Asociațiunile se pot forma din cel puțin cinci profesori, pentru toate materiile de examen. Profesorii trebuie să fie titulari la liceele de stat, sau să aibă examenul de capacitate. O asociațiune nu poate pregăti decât cel mult 50 de elevi.

Fiecare asociațiune va avea un director, pentru conducerea părții administrative și didactice.

Durata cursurilor este de cel puțin trei și cel mult șase luni. Elevii trebuie să fie absolvenți promovai ai clasei a VIII liceală, sau elevi ai acestei clase. Elevii vor plăti taxe, care să servească la plata profesorilor, putându-se face o reducere pentru cei lipsiți de mijloace.

Atât directorul, cât și membrii asociațiunii nu vor putea face parte ca membri examinatori în comisiunile de bacalaureat. Această incapacitate se întinde și asupra soțului sau soției, când sunt profesori.

75.0000 Dolari o biblie. Acesta este prețul dela care va începe la New-York, licitația unui exemplar al bibliei, lucrat de Gutenberg, vechiu decor de 470 ani, găsit într-o mănăstire de benedictini de lângă Viena.

Cursurile dlui prof. N. Iorga la Sorbona. De peste o lună de zile d. prof. N. Iorga este, acum pentru a cincea oară, la Paris, unde în fața unui auditoriu deosebit de select și tot mai numeros, aduce în Sorbona contribuțiile științei românești, rezultat al cercetărilor sale neobosite și în adevăr extraordinare. Anul acesta d. prof. N. Iorga a făcut două serii de lecțiuni. În prima s'a ocupat de „Călătorii franceze în Orient“, iar în a doua vorbește acum despre „Societatea românească din veacul al XIX-lea în teatrul român“. Cursurile se țin în amfiteatrul Turgot, care, deși este unul din cele mai mari amfiteatre ale Sorboner, a fost cu totul neîncăpător la lecția de deschidere dela 9 Ianuarie. — Este o adevărată glorie pentru noi acest purtător al cuvântului românesc.

Alegerea comunală în Caransebeș. Neputându-se înfăptui „frontul unic“, s'au depus două liste. Majoritatea voturilor a întrunit-o lista blocului cetățenesc (partidul liberal și cel german) 1110 voturi, iar lista opoziției naționale (partidul național și cel averescan) a întrunit 524 voturi.

Camera de comerț în Lugoj. Monitorul oficial din 14 Februarie a. c., publică decretul regal, prin care s'a înființat Camera de comerț și de industrie a circumscripției Caraș-Severin, cu sediul în orașul Logoj.

Cel mai mare avion de bombardare este un aparat japonez, terminat de curând în șantierul Kawosaki, având un motor de 1200 cai putere, făcând 200 km. pe oră fără întrerupere timp de 11 ore, fiind înarmat cu 5 tunuri de calibru mic și putând lua 500 bombe.

O nouă expediție a lui Amundsen la polul nord. Locot. Lartian, care va participa la noua expediție a lui Amundsen la polul nord și care venise la Leningrad, spre a face pregătirile necesare în acest scop, a plecat în Norvegia.

Din cele spuse de locot. Lartian, reese, că sborul se va face cu un dirijabil italian, fixându-se următorul itinerar: Italia, Germania, Leningrad, Murman, Spitzberger, și de aci la polul nord.

Sborul se va face la sfârșitul lunii Aprilie.

Act de mulțumită. Cu ocaziunea ședinței festive a Societății de lectură „Ioan Popasu“ a studenților în teologie din Caransebeș, ținută în seara zilei de 31 Ianuarie 1926, au binevoit a contribui pentru fondul Societății și fondul de excursiune următorii domni:

Proprietarul otelului „Pomul Verde“ Lunzer: 1000 Lei, primarul Fr. Pauck 200 Lei;

Câte 120 Lei: preș. Com. de avere I. Orzescu, O. Bucur;

Câte 100 Lei: prof. Dr. St. Pop, prof. F. Pop, preot I. D. Petrovițiu, preot I. Popovici, preot Gh. Sperlea, preot Șandru, preot rom. cat., Musar asesor A. Moaca, dir. liceului I. Penția, dir. „Banca Poporală“ I. Tătariu, Dr. C. Corneanu, Dr. Dragu, Dr. A. Morariu, notar public Gh. Repede, notar T. Dragomir, ing. Moldovan, A. Gonteanu, L. Palik;

Câte 80 Lei: Gh. Morariu;

Câte 60 Lei: prof. A. Sequens, prof. Tr. Țunea, ing. C. Pepa, I. Dobromirescu, T. Buru. M. Paulcescu;

Câte 50 Lei: secr. cons. R. Ancușa, preș. trib. Gh. Labonțiu, ing. Ferdian, V. Dragomir;

Câte 40 Lei: ing. I. Drăgulescu, inv. Muhu;

Câte 30 Lei: preot S. Secoșan, Const. Suru;

Câte 20 Lei: preot Soceneanțu, A. Vlad, N. Băloniu;

Câte 15 Lei: L. Calinescu;

Câte 10 Lei: preot P. Belu, F. Grochovina.

Total 4115 Lei.

Mulțumită publică. „Societatea de lectură „Principesa Ileana“ a Școlii civile de fete din loc aduce pe această cale mulțumită următorilor domni și doamne cari au contribuit cu suprasolviri la Șezătoarea ținută în seara de 13 Februarie a. c.

I. Orzescu președ. com. de avere 120 Lei, Dr. Murariu 100 Lei, Dr. Dragu 100 Lei, Dr. G. Repede 100 Lei, Dr. Radulescu 100 Lei, Constantin Căltun iunior 100 Lei, Eugen Vrajda 100 Lei, E. Sintai 100 Lei, N. Murariu 80 Lei, Dr. Wolff 80 Lei, Friedmaun 80 Lei, Chirilă Lariu 80 Lei, Oberdorfer 80 Lei, Cocora 60 Lei, Vuia Frențiu 60 Lei, Dr. Meda 50 Lei, primar Fr. Pauck 50 Lei, Dragomir prim-notar 50 Lei, Dobromirescu 50 Lei, Steinschneider 50 Lei, Carol Schwab 50 Lei, L. Gutschmied 50 Lei, Dragodan 50 Lei, I. Guțoi 50 Lei, Mandy 50 Lei, Kovacs 50 Lei, Frații Polac 40 Lei, prof. Sequens 40 Lei, Ottilia Bucur 30 Lei, Halle 20 Lei, Reis 20 Lei, N. N. 10 Lei.

BIBLIOGRAFIE

Au apărut:

A doua venire a D. N. Isus Christos. Rătăcirile adventistă sau milenistă. De Dr. Nicolae Brînzeu. Broșura aceasta, Nr. 8 din seria „Pocăiții”, editate de autor, combate învățătura adventiștilor, în chip amănunțit, cum nu s'a mai făcut, pe cât știm, nici în literatura străină. Broșura se extinde pe 24 pagini, de aceea prețul e 12 Lei. Abonații seriei întregi o au cu prețul de 8 Lei, ca și celelalte numere. Se poate avea de la autor și de la Librării.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddo. 15 Martie 1924 Nr. 1196 B. ex. 1924, se descrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa primă din comuna Cubin (:Kovin, Regatul S. H. S.), protopopiatul Panciovei, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în Foia Diecezană.

1. Una sesiune parohială constatătoare din 34 jughere pământ arător și 400 st. □ grădina.

2. Stola uzitată.

3. Birul uzitat.

4. Locuința în casa bisericii.

Darea după pământ o plătește preotul.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze rugărilor, instruate conform Regulamentului pentru parohii, protopresbiterului Ioan Murgu în Satul nou (:Banatsko-Novoselo:) și sunt poftiți a se prezenta, cu prealabila incuviințare a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică în vre-o Duminecă ori sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Cubin, din ședința comitetului parohial ținută la 21 Noembrie 1925. 2—3

Ilie Cocora m. p.
președ. com. paroh.

Petru Bela m. p.
not. com. paroh.

În conțelegere cu mine: **Ioan Murgu** m. p. protopresb.

* * *

Amăsurat ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddo 25 Noembrie 1925 Nr. 5085 B ex 1925, se descrie concurs pentru ocuparea parohiei a II-a de clasa II-a din comuna Voivodinți, protopresbiteratul Vârșetului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foia Diecezană”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt.

1. Una sesiune parohială.

2. Ștola și venitele uzitate.

3. Pentru scripturistica 100 dinari

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele instruate conform regulamentului pentru parohii, adresate comitetului parohial din Voivodinți, Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșet. Totodată sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare tipic și oratorie, însă numai pe lângă prealabila incuviințare a Prea Onoratului Domn protopresbiter.

Dat în ședința comitetului parohial ort. rom. din Voivodinți, ținută la 4 Februarie 1926.

Gavrila Țera

v-preș. com. par.

În conțelegere cu mine: **Traian Oprea**, protopresbiter.

Nr. 389. B. ex. 1626.

Teodor Petrica

not. com. par.

Acest concurs se publică cu adausul, că — în baza aliniatului ultim din § 29 din Regulamentul pentru parohii, și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr 3058 B, ridicat și la valoare de concluz sinodal eparhial cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 12 Februarie 1926.

Filaret Musta

Arhiepiscop episcopesc

1—3

* * *

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddo 1 Octomvrie a. c. Nr. 4183 B. ex 1925, se descrie din nou concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foia Diecezană”, pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa III din Petnic, protopresbiteratul Mehădiei.

Emolumentele:

1. Una sesiune parohială și un intravilan de 400 st. □ destinat pentru grădina de legume, după care alesul preot e deobligat a solvi dările anuale.

2. Una casă parohială constatătoare din 2 camere, 1 bucătărie, 1 cameră, podrum și una cameră care va servi preotului de cancelărie și de ședințe comitetului parohial.

3. Salariu anual 200 Lei.

4. Venite stolare uzitate.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din Mehădia, adresate Comitetului parohial din Petnic, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila incuviințare a Prea On. Domn protopresbiter și nici la un caz în ziua alegerii.

Petnic, din ședința comitetului parohial ținută la 9 Decembrie 1925.

Gheorghe Jurchescu

preș. com. par.

Constantin Giurgina

notarul com. par.

În conțelegere cu mine: **Ioan Pepa**, protopresbiter.

1—3

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan Nr. 1673 Bex 1924 din 19 Aprilie 1924, se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune pe lângă neputinciosul preot Pavel Stoian în parohia de cl. III. Marcovăț, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente :

1. Din sesiunea de jugere pământ, 20 jugere pentru capelan, iar 10 rămân în folosința preotului și anume :

a) Dela Iberland, 3 jugere a capelanului, iar 4, lângă drum rămân în folosința preotului.

b) Dela Fântâna Almăjanilor, 5 jugere a capelanului, iar livada mică de 2 jugere rămân preotului.

c) Dela Șopa, livada mare de 4 jugere capelanului, iar livada mică de 2 jugere rămân preotului.

d) Dela Gruniul cu lăstari, 8 jugere capelanului,

2. $\frac{3}{10}$ ca adaus de scumpete de stolă dela 300 Nr. câte 50 dinari de fiecare număr și dela toate celelalte funcțiuni îi compete $\frac{3}{10}$ capelanului, iar $\frac{1}{10}$ preotului bătrân.

3. Locuința în casa parohială și jumătate din grădina de legumi (intravilan) și jumătate din grădina de afară de $\frac{1}{2}$ juger iar jumătate rămâne în folosința preotului.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din Vârșet, adresate comitetului parohial din Marcovăț, având a se prezenta în vre-o

Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar numai cu prealabila încunoștințare a Prea On. Domn protopresbiter, nu însă în ziua de alegere.

Marcovăț, din ședința comitetului parohial ținută la 10 Mai 1925.

Pavel Stoian
președ. com. par.

Tudor Ureche
notarul com. par.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresbiter.
1—3

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș
a sosit materie (mătăsă curată) pentru
BRÂNE PREOȚEȘTI

Metrul costă: 15 cm. lățime Lei 537
5 „ „ „ 216

AVIZ!

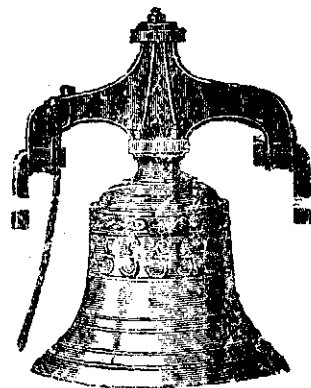
AVIZ!

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugojuului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca

fosforbronz, manganbronz
electrobronz special,
aramă roșie, lagăr pentru
osii (*Walzenlager*) de prima
calitate, șuruburi (*Druck-*
mutter), roți spirale (*Schnecken-*
räder), teasuri pentru ceară
(*Wachspressen*), cutii (*Büchsen*)
și altele.

Apoi o turnătorie de
fer și de
clopote
pentru biserici și parti-
culari, de orice mărime
și din orice metal, pentru
sunetul armonie al cărora
luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desemn, ori model.
Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanța cea mai mare și

cu prețuri foarte eftine.